

Двѣ-тъ сѣрца говоряхъ
Думи неизрѣченни...
Кой разбира отъ тѣхъ думи? —
Сами гы разбирахъ:
Двѣ души ся пытать сами —
И си разумѣхъ.
А и кому това можи
Явно да ся кажи
У двѣ сѣрца, кое лѣжи
Языкъ да го искажи:
Тамъ и радость, тамъ и жалость,
Тамъ злати надѣжди,
Тамъ и милость, тамъ и драгость,
Тамъ и зли прилѣжди.
Тамъ и сичко ся събрало —
У едно ся слѣло:
Сѣрце, гѣрло пристиснало —
Въ сызи ся излѣло...
Боже милый, Боже вышній!
Кой другъ това можи,
Раскажи ми Боже милый,
Съ рѣчи да искажи?...

XXX.

Пѣкъ булка-та стои, глѣда:
Нищо не разбира,
Кѣтъ съглѣда — Дешка блѣдна
Тихо ѝ продума:
„Мър' Калино!.. какво правишь?
„ У себя си дойди...
„ Дѣте-ли си, чи ся плашишь?
„ Малко мѣжка бѣди!...
„ А бре булки, чи какво ти ѣ,
„ Защо ми не кажишь?
„ Както глѣдамъ тѣжко ти е,
„ Що си не полѣгвишь!
„ Ны, ей сега, ще си идишь,
„ На тати ще кажимъ: